

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans
ingenium**

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Scena II.

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138638)

ereta capita non capiunt tam abstractū,
& Logicū de rebus iudicium, ut exempli
gratiā. T. Non opus est. p. Ergo neq; de-
lectaris ultra meis contemplationibus?
T. Omnino, sed vellem tibi parceres, hic
enim dies quietis est, non laboris. p. Aliis
quies curæ esto: qui literarum elegan-
tius capitur, in mediis laboribus sentit
dulcedinem. T. Equidem credo, nisi
enim id foret, nunquam posses in tantis
subtilitatibus Bocardicis, & Darapticis
ad Senium usq; perseverare. p. Alienatæ
mentis es: abeamus, ne quid reliqui ex
his sermonibus concipiant. Ite, claudite
nunc rivos pueri sat prata biberunt.

SCENA II.

Lentulus, Psittacus.

L. Indignum facinus, hanc esse decen-
nalis laboris gratiam, ut obulo ven-
di velit, quæcunq; didicerit. Atqui non
est inter nos, artium terminis & Logicâ
illâ linguâ disertior. O mihi id contin-
gat, nolim cum Indicis Thesauris com-
mutatū. Quid enim Deum immortalē,
quàm sublimē eos audire disputantes?
Ego quidem fateor, haud intelligo. Sed
puro

puto Angelos ita loqui, nihil enim eorum est, quæ videre aut tangere possumus, sed nescio quid sublime, certe nescio. O Turbo turbate, quantum nobis das turbe! & turbas senem nostrum Magistrum, jam de tuis profectibus gaudentem. ps. Hic Turbonem nominat, mirum ni linguæ Dialectico - Physico - Metaphysico - Ethicæ nunciium remisit. L. Et qui poteras Nobilitatem tuam reddere Nobiliorem, eam nunc reddis ingratitudine infamem. ps. Non dubito, quin id fecerit. L. Illud est, quod Præceptor nimium te honoravit, nimium, amavit, indulxit. ps. Adeundus mihi hic Homo est; heus Scholastice. L. Quis ille importunus? ps. Heus Studiose. L. Domine. ps. Si vales, benè est. L. Ego valeo. ps. Ornatis. & humanissimus Dominus Præceptor an valet? L. Haut ita fatis. ps. Animo meo malè est propter illum, decumbit? L. Jam fortassis: ante horam optimè habuerat. p. Explica mihi. L. Nobilissimus noster Dominus Turbo, nescio à quo seductus, literis *αὐτῶν* valedixit, & se neq; scire quicquam, neque Præceptori multum debere disertè profectur.

fitetur. ps. Hic homo condemnandus
foret ad campos Gurgistidonios, ubi
Bombomachides, Cluninstaridyfarchi-
des est Imperator summus, Neptuni Ne-
pos. L. Nescio quid dicat dominatio ve-
stra. ps. Sed unde contraxit hanc litera-
rum nauseam? L. Incertum est, dies jam
quartus præteriit, cum ille frequenter,
apud se murmurat. Hei mihi, qui nihil
scio! heu quam ineptus fui inter illos!
heu barbaram linguam! Hæcne illa,
sublimis Arx? Vah decem annos! O pu-
eri quam stulti sumus! phui, quam me il-
li irriserunt! & talia infinita, donec tan-
dem in faciem Præceptoris mala dicere
ausus est. ps. Quid tandem protulit? L.
Erubesco, ajebat parum interesse, sive
quis calceos veteres consuat, sive his spi-
ritibus studiis vitam omnem atterat, utro-
biq; laborem esse; Usus ad humanam
vitam perexiguus, postea commotior
& in Præceptorem ipsum (heu facinus!)
irritatus. Illane est Hominis supra quam
humani sedes! qua dum terrena omnia
sint, aut dijudicanda exactè: aut nostris
usibus accommodanda dextrè, Philoso-
phus noster, tanquam ipsam Minervam

B

partu-

parturiens, anxie sedeat, proferatq; Datisi, Bocardo, Ferison. Mox ad uni^o obuli dubium fulgorem anhelans accurrat, & mille titulis, mille versiculis, mille lachrymis é Topicarum propositionum, omni acie eum emendicet. ps. Quid interea Dominus Magister? L. flevit, nam quid ageret? Turbo jam discessum parat. ps. Etiam discessum? L. Et literarum etiam divortium. ps. Credámne tibi? L. Vellem aliter esset. sed quid audio? convocamur ad Præceptorem. ps. Audi L. Non licet. valeat V. Dominatio. ps. Abi. quàm hic homo subito evanuit. Oportet catapantisticam esse campanulam, ut omnes convolitent Protonoëmatici, Epistemonistæ, Topistæ & Elencharii. Vah miseros restiones, deperditos retiarios, & laqueorum venditores inopes, quos nisi Mors à morte nemo ablaqueat, nec retibus quenquam capiunt, nisi Diogenem, cui cornua faciunt, aut Heraclitum non risibilem, aut murem rodentem syllabam, aut Æthiopem album & nigrum; aut sanè si venentur leporem, & leporem ha, ha, he! quàm consului accommodè Turboni his vinculis

culis sese uti maturè eximeret, neq; his
restibus in conspectum Solis unquam
ultra prodiret. Eloquencia potius, ô No-
biles, vobis curæ sit, quæ non, veluti.
Semper clausa manus Logicam desi-
gnat avari: Nec intra jejunos & pulveru-
lentos subfelliiorum Scholasticorum,
specus delitescit, sed in Regum, Princi-
pum, Magnatum augustissimū conspe-
ctum prodit, summamq; movendi, ac ab
hominibus quidvis impetrandi potesta-
tem penè divinam accepit, suosq; reddi-
tamatōres ut celeberrimos, ita beatissi-
mos. Sed quid ego hic declamito, & ver-
ba prodigo condigna Regum auribus?
Potius Turbonem meum excipiam, qui
per paucis exauditis incitamentis, tran-
sivit è Castris Logicis ad Rethorica.

SCENA III.

Harlequin, Turbo, Stelinus.

Ha. **D**ate mihi locum amplum latū
atq; resonabilem, ubi ridere
facis liceat, & jubilarè, & conclamare, &
blasphemare, & imitari, & verberare,

B 2

suf-